

vrst, draginja razkroj človeške družbe v med seboj se bojujoče skupine, komunizem i. t. d.

Naše ptujsko gnezdece leži bolj obstranski progi, pozno pluskajo valovi razvijajočega se življenja sem, kmečki značaj prevladuje — a tudi tu se vidi kaos današnje dobe v polni meri.

Zborujejo mnoge skupine vsaki dan.

Producenti sklepajo o zvišanju cen, ker so morali plačati dragi material, delavce, plin, drva i. t. d.

Konzumenti ednakočasno sklepajo o zvišanju plač.

Štrajk sledi štrajku, delo zaostaja, uničuje se material.

Vrtinec teh družabnih boleznij se veča, požira v podobi dan za dnem naraščajoče bede tisoče ter grozi tudi z uničevanjem vsega, kar imenujemo zasebno imetje, v velikem slogu.

V svojih zadnjih posledicah bi to bil komunizem, t. j. razdelitev zasebne lasti med vse —

Mi trdimo; Naš kmet je zdrav in razumen ter tvori 80% prebivalstva v Jugoslaviji.

Na njem se bodo razbili vsi bolehnji pojavi današnje dobe.

Kljub temu pa je neobhodno potrebno, da vlada ustvarja sproti moderne dobre zakone, ki obstoječa zla odpravljajo, dobro plačajo vse svoje uslužbenke.

Neobhodno potrebna pa je tudi nesebičnost posameznih razredov človeške družbe.

Ne brezmejno izsezavati, temveč brezpo- gojno podpirati moramo drug drugega.

Vsi stanovi skup moramo tvoriti celoto zdrav in delaven jugoslovanski narod.

Gospodarstvo.

Zatirajmo rujavega hrošča! Kakor se kaže, bo letos mnogo rujavih hroščev. Prvi so že pričeli vsled neobičajne rane topline prav zgo- daj brenčati in jih je vsak dan več. Čas in potreba je, da se jim postavimo v bran, kajti o njih škodljivosti govoriti bi bilo odveč, saj je vsakomur znana škoda, ki jo naredi kot hrošči nad zemljo in kot ogrci pod njo. V vinogradih, sadonosnikih, na vrtih, na njivah in travnikih, da celo v gozdu je ob- čutna škoda, ki jo naredi ta škodljivec. Da se škoda kolikor mogoče omeji, je treba, da se vzdignemo vsi v boj proti hroščem in jih pridno pokončujemo. Če hrošče rano zjutraj, ko so precej leni, stresemo dan za dnevom z drevja na spodaj pogrnjene prte, jih vsip- ljemo v kako posodo in poparimo s kropom, smo glavno delo opravili. Kjer nimajo starejši delavci čas, naj izvrše to delo otroci, kakor so to storili že v prejšnjih letih. Šolske oblasti naj deco na to pokončevanje hroščev opozar- jajo, kakor se je to hvalevredno godilo v pred- vojni dobi. Saj je veliko temu občekoristnemu

delovanju pripisovati, da je bilo v minulih letih vidno pojevanje tega škodljivca v naših krajih. Mogoče se da v ta namen za časa poleta hroščev pričeti s šolskim poukom eno uro pozneje. Da bi se malčke vzpodbujalo v zatiranju hroščev, bi se pa naj dala od občin in okrajev primerna denarna odškod- nina na razpolago, saj bi bila ta žrtev v občo korist. Le s sodelovanjem merodajnih činiteljev bo mogoče, kaj opraviti proti temu nevarnemu škodljivcu in s časoma doseči, da bode rujavi hrošč tudi pri nas redka prikazen. Znano je, da so rujavi hrošči v zmerni mno- žini dobra krma za perutnino; s kropom po- liti pa in podelani v kompost dajo dobro gnojilo. Drž. vinarski inštruktor Zupanc.

Napotki k letošnjemu zatiranju peronospor.

Ker rabi peronospora za svoj razvoj ob enem primerno vlago in dovolj toplote in sicer naj- manj 15° C, ne nastopa vsako leto ob istem času, ampak vedno tedaj, kadar sta dana skupno ta dva pogoja. Letošnja nenavadna rana toplota nas sili k previdnosti, kajti mla- dice se lepo razvijajo, toplo je že tudi dovolj, treba je še samo malo dežja in če se ob dežju ne ohladi podnebje pod 15° C, bo pe- ronospora nastopala naglo, ako ne bo do tja mladje zavarovano z galico. Iz navedenega sledi, da naj vinogradniki ne čakajo letos predolgo s prvim škropljenjem, ampak naj isto izvrše čim prej. Za prvo škropljenje za- dostuje enoodstotna raztopina. Važno je, da poškropimo liste tudi od spodnje strani. Z drugim škropljenjem tudi ne smemo predolgo odlagati, posebno, če bode poznejši razvoj mladja enak sedanjemu. Na vsak način bo letos treba pred cvetenjem škropiti. Čas med prvim in drugim škropljenjem naj se porabi za žvepljanje. Če bo med prvim in drugim škropljenjem suhotno vreme, zadostuje za drugo škropljenje tudi enoodstotna raztopina, drugače pa se naj rabi eninpolodstotna. Tretjič se naj škropi po končanem cvetju, ko so ja- gode vidne. Tudi za to škropljenje zadostuje pri suhotnem vremenu enoodstotna, sicer pa enoinpolodstotna raztopina. Le pri tako mo- krotnem vremenu, kakoršno je bilo lani, naj se rabi pri drugem, kakor pri tretjem škrop- ljenju dveodstotna raztopina. Pri vsakem škropljenju je paziti na to, da so grozdeki in pa spodnje strani listov prav fino in pa dobro poškropljeni, zato se priporoča škropiti hitro po vezatvi, katero pa je pravočasno izvršiti. Če dežuje, predno se je galica na trsu posušila, je tam škropljenje ponoviti. Istotako je takoj po toči trsje temeljito poškropiti, ker je obtočeno trsje bolj občutljivo, oziroma proti peronospori manj odporno, kakor zdravo, nepoškodovano. Ako bo poletje mokrotno, kakor lani, tedaj bo moralo slediti tretjemu škropljenju še četrto. Da pravočasno opleti, povezani, zračni in čisti vinograd bolj klju- buje, kakor pa zanemarjeni, s plevelom pre- raščeni, je pokazala lanska letina dovolj. Če

takim težkim delom. — „Koliko pa velja ta palica?“ povprašajo vsi iz enega grla. — „Te palice ne dam“ reče Tine. Ker pa so ga vsi trije lepo prosili, naj jim vendar odda to palico, reče jim zidar: „No, pa naj bo, ker že s klobukom ni bilo vse v redu, dajte sto goldinarjev za njo!“ Ti trije pa veseli, da dobijo tako palico tako po ceni, naštejejo hitro denar in odidejo. V tistem kraju pa je bila umrla kraljeva hči in popotniki so to zvedeli in so šli, da bi jo s svojo palico zbu- dili, da bi seve zaslužili mnogo denarja. — Prvi udari s palico trikrat po njej, a ona se ne gane. Zdaj drugi ukaže družabnikom, naj jo držijo in on udari tudi trikrat. — Pa vse zastonj. — Zdaj še udari tretji, pa tudi brez uspeha. Kralj se razjezi, pokliče svoje biriče in ukaže, vse tri pošteno naklestiti, tako da so se komaj privlekli k zidarju nazaj, da bi se nad njim maščevali. Ta seveda je vedel, kaj se bode zgodilo. — Že od daleč, daleč jih vidi Jera priti. „Kje je tvoj goljufi mož?“ zakriči prvi. Jera reče čisto mirno: „Tam gori na bregu je, ker mora zdravje kuhati!“ Ti gredo vsi razburjeni k našemu Tinu ter ga hočejo nabit. — „Kaj meni mar, če me prav ubijete?“ reče Tine. „Ako me vsega

bi nastopilo zopet hladno vreme (pod 15° C), tedaj pa lahko s prvim škropljenjem čakamo, dokler tako hladno ostane.

Vinarski inštruktor Zupanc.

Živinorejci, pozor pred slinovko. V mari- borski okolici in v Št. Ilju v Slov. gor. je uradno ugotovljena med govejo živino kuga slinovka. Vse živinorejce krog Maribora in v Slov. goricah svarimo pred nakupom živine od živinskih trgovcev.

Boj proti mrazu. Kmetijski strokovnjaki pravijo, da bo letošnje pomlad nastopil mraz. Če bi se to res zgodilo, je letošnja letina uničena. Edino sredstvo proti mrazu je zaži- ganje kresov. Priporočamo, da povsod, kjer je nevarnost, da nastopi mraz in uniči vino- grade in druge pridelke, pripravijo posestni- ki in viničarji razno kurivo, ki razvija mno- go dima. Če to napravijo posamezniki, je to brezuspešno delo. Radi tega naj občine iz- dajo strogo povelje vsem posestnikom, da naj takoj pripravijo dovolj dračja in druge take tvarine za proizvajanje dima.

Dopisi.

Dr. Schreiner †. Preminul je v Mariboru g. ravnatelj Schreiner, oče našega sodnika g. dr. Schreinerja. Bil je znan pedagog, pisatelj učnih knjig, ter ima velike in trajne zasluge za kulturni napredek našega plemena. Rav- natelj Schreiner si je postavil lep spominek v povestnici našega naroda. Bil je odličen slovenski odgojitelj. 30 let je vestno oprav- ljal težavno službo ravnatelja na državnem učiteljskem v Mariboru. Vzgojil je dolgo vrsto vrlih učiteljev. 30 letnikov učiteljskega na- raščaja je iz njegove šole. A ni jih poučeval samo z besedo. Spisal je mnogobrojne peda- goške knjige in razprave. Po njih je zaslo- vel ne samo po naši domovini, temveč tudi izven mej jugoslovanskega ozemlja kot pri- znan in visoko cenjen strokovnjak na odgo- jiteljskem polju. L. 1900 je ustanovil v svr- ho ljudskošolskega in srednješolskega pouka posebno društvo „Slovenska Šolska Matica“, koje neumorni predsednik je bil do svoje smrti. Njegov „Nauk o prirodi“, izdan v dveh obširnih zvezkih po Družbi sv. Mohor- ja, se je vsemu narodu priljubil. V svojem odgojiteljskem poklicu je kazal neomejeno ljubezen do mladine. Ona je bila njegovo ve- selja in njegov ponos. Z gorečo ljubeznijo jo je vodil k vzvišenemu učiteljskemu pokli- cu. Trudil se je ji tudi povsod gmetno po- magati. Bil je več let skrben načelnik mari- borske Dijaške kuhinje. Mladina bodi mu hvaležna, kajti v njegovih prsih je za tebe bilo očetovsko dobro srce! Kdor je pokojnika bližje poznal, ga je moral odkritosrečno spo- štovati. Bil je neutrudno delaven; obširno slovstveno delovanje je zlati sad te njegove

stepete, jaz imam tukaj v kotlu zdravje in se lahko ozdravim! Pa vi se mi zdite tudi nekako bolehavni, počakajte torej, da najprej ozdravim vas. Kuhal pa je zidar v kotli smolo, katera je tačas ravno najlepše vrelo. „Ako nas ne bodeš ogoljufal, no pa nas ozdravi, ker si ti kriv naše boleznij! In prvi stopi k zidarju. Ta mu vlije velik lonec vrele smole za vrat. „Joj meni, joj meni, kriči ta in leti z brega navzdol, čeprav prej od batin ni mogel hitro hoditi.

„Še meni vlij, meni zdravja!“ prosi drugi in zidar še njemu vlije. Tretji je že komaj čakal, da bi prišel na vrsto. — „No, ker si ti zadnji in se mi zdiš najbolj bolehav, bodeš dobil največjo porcijo zdravja.“ Tako reče Tine in še njemu vsiplje poln lonec za vrat. Seveda je še tretji odbežal s svojim zdravjem za prvima dvema in kakor mi je včeraj po- vedala sosedova Špeta, kateri je bila Jera tetica na tretjem kolenu in Tine stric, ni prišel nobeden več k zidarjevemu Tinetu nazaj.



„Jera, jaz se bodem vlegel in ti reci, da sem mrtev!“ Tine se vleže in Jera ga pokrije z belimi prti. — Ko pa pridejo zopet popotniki jezni in hudi, da jih je zidar ogoljufal, stala je Jera vsa zajokana pri vratih in jim je klicala že nasproti: „Moj mož je mrtev, joj meni, čisto je mrtev.“ „Mi mu bomo že pomagali, da bode vstal, ta goljuf,“ so govorili popot- niki. Ko pa so videli moža zares pokritega s prti, začeli so Jero tolažiti in res, Jera se je potolažila in si je pobrisala debele solze. Naenkrat pa reče Jera: „Dragi prijatelji, ako mi hočete pomagati, pa ga bodem zopet zbudila. Ravno zdaj se spominjam, da mi je dala teta pred mnogimi leti tako palico, s katero se dado mrtvi obuditi.“ Tako reče in leti na dilje ter prinese debelo leskovo palico. „Prosim, držite mojega ubogega mrtvega moža!“ Popotniki primejo zidarja in Jera ga potegne pošteno trikrat s palico, kakor je bil dolg in širok. — „O ti hencano babše,“ za- kriči Tine in skoči po konci. „Mrtev sem in ti še me biješ.“ Popotniki so se silno prestra- šili in so zbežali. — Čez nekaj časa pa pridejo vendar nazaj gledat, ali je zidar zares živ. In glej! Tina je sedel pri mizi in jedel klo- base, kakor sa vsak drugi živ človek trudi s

čednosti. Veleodličnemu možu trajen spomin, prizadeti rodbini pa naše iskreno sožalje.

Železničarska stavka. V petek, dne 16. t. m. se je pričela na vseh železnicah stavka, ki traja še danes. Za javnost je prišla ta stavka zelo nepričakovano, in še danes pravzaprav ne vemo, kateri vzroki so jo povzročili. Stavko so proglasili socijalisti in komunisti, pridružila se ji je pa tudi zveza jugoslovanskih železničarjev. Neposredni povod za stavko je dalo razveljavljanje takozvanega „protokola sporazuma“, ki je sporazumno z železničarji uredil meseca oktobra l. l. službene razmere železničarjev. Ta dogovor med ministrom saobračaja in delavci državnih železnic je bil sedaj razveljavljen in uveljavil se je „začasni pravilnik.“ Po tem pravilniku se znižujejo minimalne mesečne delavske mezde in to je seveda vzbudilo nezadovoljnost med železničarji, vzlasi še radi tega, ker draginja vedno narašča. Vsaj že plačujemo že danes za hleb kruha 12 K, delavec s svojo plačo že ne more shajati. Razburjenje je povzročilo, da se je izvažalo živila na Madžarsko, Avstrijo, Italijo, Švico in Romunijo, doma pa trpimo glad in hodimo strgani. Drugo vprašanje je seveda, ali dosežemo z štrajkom zboljšanje razmer. Stavka je pa zadobila zajedno politično lice, komunisti jo hočejo izrabit v svoje strankarske namene. To so tudi uvideli pristaši Zveze jugoslovanskih železničarjev in vodstvo te Zveze kliče vsoje člane zopet na delo. Vlada je nastopila proti stavki z vso energijo. Dne 19. t. m. je izdala ukaz, s katerim se vpokličejo k orožnim vajam vsi železničarji od 22. do 28. leta. Železničarji, kateri se do 20. t. m. niso javili, so bili aretirani in jih čaka kazensko postopanje. Izdana je v Sloveniji splošna prepoved točenja alkoholnih pijač. Gostilne so po večini zaprte. Prepovedana so tudi vsa zborovanja. Razumnejši delavci prihajajo zopet na delo in upati je, da bo železniški promet vsaj v omejenem obsegu zopet kmalu vpostavljen. Hudi časi so, draginja je velika, nezadovoljnost splošna. Vsa umetnost vladanja obstoji v tem času v pobijanju draginje, v zbolšanju življenskih razmer. Rešiti pa nas more le smotreno delo, s stavkanjem — brezdeljem se samo bližamo pogubi.

Brzjav ZIJ Podružnice Ptuj. Na brzjavke informacije dajemo sledeča navodila: Zveza je proglasila, da gredo njeni člani na delo. Vsak član, ki se je javil v službo, je storil svojo sveto dolžnost in ima od vodstva zveze popolno zaščito. Kdor je storil drugače, odgovarja sam. Preprečite vsaka nasilja in vsak odpor napram komunistom. Ker za to delo je postavljeno vojaštvo, ki ima nalog skrbeti za red in mir in osebno varnost oseb, ki so delavoljni. Službena pragmatika je naše delo in program vlade, torej popolnoma zjamčena in s tem naša materijelna stran zagotovljena. Dolenjska in gorenjska proga je vpostavila skrčen promet. Bosna deloma tudi obratuje. Istotako Hrvaška in Slavonija. V Barani in Bački pa sploh ne poznajo stavke. V Srbiji je tudi delen promet. S treznostjo in poštenostjo bode tudi Slovenija vpostavila v najkrajšem času celoten red. Stavka, kakor vsi znaki kažejo, je politična, ker nihče od stavkajočih ne ve gotovo, za kaj se gre. Priporočite tudi nasprotnikom, da store svojo dolžnost, ker vojaštvu se upirati prinese gotovo nesrečo. Predsestvo Z. J. žel.

Fregata na Dravi. Dne 20. t. m. se je vršila fregata na Dravi, katera je izborna izpadla. Po končani borbi se je pričelo plavanje po Dravi in plezanje po mostu. Plezalec je gotovo ognjegasec, ako pa ni, bi mu pa priporočali, da se javi pri tukajšnjih ognjegasnih ker oni nimajo specialista v plezanju. Pred plezanjem si je privoščil malo kopelj in potem hajdi na delo in po delu marš domov po sveže perilo in drugo obleko. Drugega junaka pa so prijeli neusmiljeno vrtinci ga vrteli in vlekli, toda mož je prebil vse težkoče in po hudi borbi z valovi je posnemal Joba. — Gledalcev je bilo polno na obeh bregih in na mostu, ki so imeli pri tem obilo zabave in smeja. Kadar se namerava imeti zopet fregato na Dravi, naj se to preje razglasi in

določi tudi primerna vstopnina. Kedor pa si hoče privoščiti večkrat brezplačno kopelj, naj se oglasi pri onih dveh gospodih, ki nabirata člane k neprostovoljnemu kopanju in borenju z valovi v obleki in črevlji. Istočasno pa se v sedanjih časih to priporoča, ker si prihrani s tako kopeljo čistilca oblek, perico in globin za črevlje, Toraj le pridno pristopajte!

Klub prisilnih plavačev.

Javen shod Demokratske stranke v Ormožu se je vršil zadnjo nedeljo ob sijajni udeležbi. Shod je otvoril in vodil g. Petovar, govorili so narodni zastopniki, Hrvat Djamonja iz Mostora, prof. Voglar in ravnatelj Kejžar iz Maribora o pravih vzrokih sedanje neznosne draginje, žigosali verolomnost sedanje vlade v jadranskem vprašanju in v vprašanju agrarne reforme ter pojasnili vzroke železničarske stavke. V debati se je stavila zahteva, da se otvori na vsak način v jeseni kmetijska šola v Veliki Nedelji. Posestnik Križanič je zahteval natančnega pojasnila o stanju agr. reforme, ki mu ga je poslanec Voglar tudi dal. Nato se je sprejela soglasno sledeča resolucija: „Demokrati, zbrani na shodu v Ormožu 18. aprila 1920 se v polnem obsegu pridružujejo resolucijam, sprejetim na shodih v Ljubljani, Mariboru, Celju in Ptuj, nadalje resoluciji načelstva Demokratske stranke glede vprašanja Reke in smatrajo za edini izhod iz današnjega težkega položaja razpust parlamenta in razpis pravičnih volitev; nadalje zahtevajo od vlade, da se s predpripravami za kmetijsko šolo v Veliki Nedelji takoj prične, da se lahko v jeseni ta šola na vsak način otvori.

Smrtno ponesrečil. Dne 23. marca t. l. opoldne se je 32 let stari Franc Čuš, posestnikov sin v Dornovi, pri čiščenju samokresa vsled lastne neprevidnosti smrtno ponesrečil.

Samomor. Koncem preteklega meseca se je pred svojim stanovanjem v Ptuj ustrelil posestnikov sin Anton Bukovič iz Kocič. Vzrok samomora ni znan.

Društvene vesti.

Splošno slovensko žensko društvo ponovno naznanja, da se vrši občno zborovanje v nedeljo, 25. aprila ob 10. uri dopoldne v gornji dvorani Narodnega doma. Članice naj se ga polnoštevilno udeležijo. Odbor.

Vabilo na odborovo sejo podružnice „Jugoslovanske matice“, ki se vrši v nedeljo, dne 25. aprila ob pol 8. uri zvečer v spodnji dvorani „Narodnega doma“ po sledečem vzporedju: 1. Poročilo dosedanjega tajnika o položaju podružnice glede števila članov itd. 2. Poročilo dosedanjega blagajnika o imetju podružnice. 3. Volitev tajnika in blagajnika izmed novih članov odbora. 4. Nasveti in predlogi glede vodstva in uprave podružnice v svrhu strogega reda in discipline. 5. Sestava delovnega programa za tekoče leto 1920. 6. Slučajnosti. Kveder Dragotin, tač. predsednik.]

Najnovejše vesti.

V četrtek, dne 22. aprila 1920 je bila razglašena mobilizacija vseh železničarjev od 19. do 50. leta, ker z zavezanci od 22. do 38. leta bi si železnica ne mogla pomagati. Ako se odzovejo temu pozivu vsi železničarji-obvezanci, potem je upanje, da bomo dobili v nedeljo že pisma ter časopise. V nasprotnem slučaju bi prišlo res do nepreglednih posledic.

Razno.

Surove kože za Slovenijo. Po daljših pogajanjih s hrvatsko pokrajinsko vlado in hrvatskimi industrijalci se je posrečilo zagotoviti slovenski usnjarski industriji izdatno količino surovih kož. S tem se bo odpomoglo

vedno večjemu pomanjkanju tega blaga v Sloveniji in preprečila ustavitev obratovanja naših usnjarskih tovarn. O potrebnih korakih se bo ukrepalo v torek v Zagrebu, kjer se bodo zbrali zastopniki slovenske in hrvatske usnjarske industrije in zastopniki deželnih vlad v Zagrebu, Ljubljani in Sarajevu.

Drage vožnje. Vsled nenadne železničarske stavke, so mnogi potniki ostali na poti in niso mogli naprej. Neki trgovec, ki se je moral peljati iz Maribora v Zagreb, je plačal za avtomobil 14.000 K, da je mogel priti domov. Iz Celja v Maribor je plačal neki gospod za voz 1500 K. Za vožnjo v Špilje iz Maribora se računa 400 K. To so posledice stavke brez ozira na drugo škodo, ki jo povzroči stanje prometa. Koliko bo poginilo živine po vagonih, koliko blaga se bo pokvarilo!

Železničarske orožne vaje. LDU. Beograd, 19. aprila. Minister vojne in mornarice objavlja ukaz Nj. Veličanstva kralja Petra od 18. aprila: Na predlog našega ministra vojne in mornarice in po zaslišanju ministrskega sveta smo na podlagi člena 87, zakona o ustroju vojske skleniti in določili, da se v teku l. 1920 po potrebi pozovejo na dvomesečno službo v vojski obvezanci vseh treh pozivov narodne vojske in poslednje obrane, ki so pri železnici v službi. Naš minister vojne in mornarice naj izvrši ta ukaz.

Vse vesti o pojavi ponarejenih novčanic po 100 dinarjev (400 K) dementira finančno ministrstvo z vso odločnostjo.

Arabski Kljukec. Arabec Nasredin je imel jako hudo in sitno ženo, s katero se ni mogel nič kaj razumeti. Nekoč proti večeru nastane med njima velik kreg in pretep. Sosede, ki so vse slišali, vprašajo drugega jutra nezadovoljnega zakonskega: „Kaj pa sta imela sinoči z ženo, da je bilo toliko hrupa in da je naposled nekaj zaropotalo po stopnicah? „Kaj sva z ženo imela? Nič! Samo nekoliko divja je bila po stari navadi in ker si ni vedela pomagati v svoji hudi jezi, adarila je po mojih hlačah s tako silo, da so se zvalile po stopnicah.“ „Ah, kaj nam boš lagal! Če bi bila žena same hlače potočila po stopnicah, tedaj bi ne bilo toliko ropotata!“ „No, če pa že hočete in morate vse vedeti in tudi to, kar vas celo nič ne briga, povem vam tedaj golo resnico!“ godrnja Nasredin in nadaljuje: „Moja žena potočila je res hlače po stopnicah, a da so naredile toliko ropota, tega sem jaz kriv sam, ker sem v — njih tičal!“ — Nasredin, ki je imel nekoč na svoji strehi nekaj popraviti, pade po nesreči na tla in se močno pobije. Na njegov klic prihite od vseh strani sosede in drugi ljudje, zanesejo ga v hišo in ga začnejo nadlegovati z vprašanji: „Kaj si pa delal, da si dol padel? — Kje te boli? — Kje te boli? — Te hudo boli? — Si se hudo udaril?“ To govorčenje in izpraševanje je jezilo šaljivca in ker mu vsled bolečin ni bilo govoriti, zato vse skupaj nevoljno zavrne: „Čemu me toliko izprašujete po nepotrebnem! Kdor hoče vedeti, kako in kakšna je taka reč, gre naj sam na streho in naj — pade ž nje!“

Kmetje ubili župnika. Radi agrarne reforme. Župnik strelja na kmete, ki ga nato ubijejo z motikami. Zagreb, 13. aprila. V vasi Ljubščica, okraj Novi Marof, bi se imel travnik, ki je cerkvena last, po agrarni reformi razdeliti med tamošnje kmetje. Sedanja vlada je pa izvedbo agrarne reforme, ki so jo začeli izvajati demokrati, ustavila. Že lansko leto so kmetje na ta travnik nagnali živino ter ga popasli, ker sami nimajo dovolj pašnikov. Tamošnji župnik Tomaškovič pa je stopil s samokresom pred kmete, začel nanje streljati ter ranil dva otroka. Zadnje dni so kmetje zopet gnali na cerkveni travnik par repov živine. Ko je župnik to videl, je prihitel iz župnišča s samokresom in proti kmetom večkrat ustrelil, ter ranil enega kmeta. Na to so kmetje z motikami navalili na župnika ter ga na mestu ubili.

Velik vol. V Berlin so pripeljali vola, ki je visok dva metra 10 cm. Barve je popolnoma bele. Na sebi nima niti najmanjšega črnega madeža.